

dens Istandsættelse. Nogle af disse gjøre imidlertid opmærksom paa, at foruden de Veie, der benytte Veien, navnlig som Eng eller Høvei; bliver den, i det Mindste for en Deel, befærdet af Alle og Enhver, og har været saaledes befærdet i meget lang Tid. Hvis man derfor i Loven optager den Bestemmelse, at de private Veie kun ere de, der ere til ubelukkende Brug for flere Grundbesiddere, vil Communalbestyrelsen være nødsaget til at svare: Denne Veie vedkommer os ikke, thi den er ikke til ubelukkende Brug for flere Grundbesiddere, og vi kunne altsaa ikke foranstalte Noget i saa Henseende. Ubelukker man derimod den Bestemmelse, at Veien for at kunne kaldes en privat Veie skal være til ubelukkende Brug for flere Grundbesiddere, og holder sig til det almindelige Begreb om private Veie, vil Communalbestyrelsen svare: Ja, det er ganske vist, at den ogsaa delviis benyttes af Andre end dem, der netop benytte den til Eng- og Høvei; men den offentlige Brug, der stæer af Veien, er kun ganske ubetydelig, og vi maae derfor antage, at denne Veie har Character af en privat Veie. Den offentlige Færdsel, der stæer paa Veien, maa nærmest betragtes som en Byrde, men den er ingenlunde af den Betydning, at Veien derved kan siges at være gaaet over til at være bleven en offentlig Veie. I saa Tilfælde vil Sogneforstanderskabet altsaa have Veien betragtet som en privat Veie og derefter foranstaltet det Fornødne; men skjønner det derimod, at den Færdsel, der er paa en saadan Veie, er af større Betydning for det Offentlige — det er jo en reen Skjønssag — og kommer det altsaa til det Resultat, at den mulig maa betragtes som en offentlig Veie, saa vil enhver Udsigt til at faae Noget udført til Veiens tilhørlige Istandsættelse blive ubelukket, hvis man ikke her i Lovforslaget optager Bestemmelser, der ogsaa angaae de offentlige Veie. Dette Exempel, der er hentet fra det virkelige Liv, kan forøges med mange andre. De Regler, der gjælde for Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af Regulativveiene, ere og maae nød-

vendigviis være af en ganske anden Beskaffenhed end de, der kan være Anledning til at fastsætte for disse mindre offentlige Veie, som efter Udvalgets Fleertals Formening med meget god Høie kunne siges at danne en Mellemklasse imellem de private Veie og Regulativveiene, uden at det kan paataaes, at de mere henhøre til Loven om de offentlige Veie end til Loven om de private Veie. Dette altsaa foreløbigt til Forsvar for Udvalgets Indstilling om i denne Lov at optage Bestemmelser, vedkommende disse mindre offentlige Veie. — Dernæst skal jeg tillade mig et Par Ord med Hensyn til Bestemmelserne selv. Udvalget gaaer paa den ene Side ud fra, at der maa træffes saadanne Foranstaltninger, at disse Veie kunne sættes i den Stand, som Færdslen paa samme kræver, men paa den anden Side have vi dog lagt Vægt paa, at det Arbejde, der skulde kunne udføres til disse Veie, ikke skulde være af større Omfang, end der netop kunde antages at udkræves for at gjøre dem farbare. Fremdeles have vi troet, at Arbejdets Udførelse i det Hele maatte lægges i Communalbestyrelsens Haand, hvoraf vil følge, at Politimesteren ikke skal have Noget med disse Veie at bestille. Det skulde være Communalbestyrelsen aldeles overladt, paa hvilken Maade den ansaae det rigtigt, meest i Communitens Interesse, at kunne træffe de Bestemmelser, som Lovforslaget gaaer ud paa. Endvidere har man meent, at Klager, vedkommende Sogneforstanderskabets Beslutninger og Foranstaltninger, simpelthen kunne afgjøres ved Beslutning af Amtsraadet. Over alle disse mindre offentlige Veie have vi foreslaaet, at der skal optages en Fortegnelse; men om man skulde indlemme dem paa Regulativet for offentlige Veie, eller man skulde opføre dem paa en særskilt Fortegnelse, er naturligviis en Sag af mindre Betydning. Denne Fortegnelse have vi meent, skulde fornøyes hvert tredie Aar, fordi den er et naturligt Supplement til Regulativet for de offentlige Veie, idet det nemlig er klart, at en Veie i et vist Triennium kan staae paa een